بسم الله الرّحمن الرّحیم

(محرم ۱۴۳۰ ه.ق)

خطبه‌ی روز عاشورا ۱۸ دی ۸۷

حمد و سپاس خدا را که نعمت‌های خود را به ما شناسانید و شیوه سپاسگزاری‌اش را به ما الهام کرد؛ و ما را به اخلاص در توحید خود راه نمود؛ و حمد و سپاس خداوندی را که پیامبر خود محمد (ص) به رسالت بر ما فرستاد و امیر مؤمنان علی (ع) و فرزندان بزرگوارشان را در کامل کردن دین خود به جانشینی و امامت برگزید و همچنین ما را به‌واسطه‌ی شناخت و معرفت آقا امام حسین (ع) و دوستی او و بیزاری از دشمنانش عزت بخشید که از مقام بلند ایشان همان بس که پیامبران پیشین فضیلت جدش را مژده داده و دیگر امّت‌ها به فضیلت امّت او اعتراف نمودند. پرده ظلمت از فروغ پیشانی او بشکافد آن‌سان که خورشید با طلوع خود تاریکی را از بین برد.

امام حسین (ع) از خاندانی است که دوستی‌شان، دین است. دشمنی با آنان کفر و تقرّب با آنان رهایی و پناهگاه است؛ و سلام بر چهارده خورشید درخشان که آمدنشان باعث نشاط زمان بود و رفتنشان موجب غم و اندوه است.

این روزها روزهای پیروزی است، روزهای تجلّی عشق و معرفت خداوندی بر شیطان و نفس و حق بر باطل و ایمان راستین بر نفاق و آزادگی بر اسارت و نور بر سیاهی، این روزها امام حسین (ع) و اهل‌بیتش و یاران با وفایش حماسه‌ای آفریدند که هر ثانیه‌اش عظمت هزاران سال را به همراه داشت که روزی بانوی دو عالم حضرت زهرا (س) سر مبارک امام حسین (ع) را به سینه خود چسبانیده چنین فرمودند: سلام بر سری که سرور شهیدان است. تپش قلبم در شریان‌های سرِ میوه‌ی دل رسول الله چون رودخانه‌ای خروشان است. سپس می‌فرمایند: ای خانه‌ی فاطمه چه بویی را استشمام می‌کنی بویی که هزاران فرشته‌ی الهی فقط با بوییدن آن می‌توانند موجودیت پیدا کنند؛ و در جواب حضرت اباعبدالله به مادرشان می‌فرمایند: مادر عزیزم من نیز با بوی شما که همان بوی توحید است، به مراتب وعده‌های الهی سفر می‌کنم و سپاس‌گذار

پروردگار کریم می‌شوم که مادری چون شما دارم. سپس حضرت زهرا (س) می‌فرمایند: آنچه از هستی به انسان‌ها هدیه داده شد همه لطف است و آنچه به من هدیه داده‌اند تمام آن لطف‌ها بود که فرزند چون شما دارم.

کاروان عاشورا به رهبری امام حسین (ع) به طرف الیه راجعون حرکت کرد؛ و به قالو بلی و عهد و پیمان‌های الست وفا کرده و پروردگار کریم همان‌گونه که در قرآن کریم وعده فرمودند: آنانی که با جان و مال و فرزند در راه خدا جهاد می‌کنند از روزی بی‌حساب برخوردار می‌شوند. به وعده خود عمل فرمود. آن‌ها را در لطف و احسان بی‌کران خود داخل فرمود. یاران صدیق امام از قشرهای مختلف کوچک‌ترین آن شش ماه و بزرگ‌ترین آن نود سال از مرد و زن بودند که با اخلاص و پایداری به بیعت خود و عشق به خدا و پیامبر و امام عصرشان را به نمایش جاودان گذاشتند که زمان به ثانیه‌های آن افتخار می‌کند که در آن عزت و آزادگی بود و همگی آن‌ها آیینه اطاعت بودند که بر آنان باید نگریست و شفافیت وجودشان را در آن آیینه تماشا کرد که نمونه کامل آن بانوی مکرمه حضرت زینب کبری (س) که چنین بعد از عاشورا فرمودند:

هنگامی‌که سر خونین پدرم امیر مؤمنان را در دامن داشتم و در آغوش گرفتم چشمان خود را گشود و فرمود: زینب جان، تو را برای تحمل مصائبی تربیت کردم که تحملش برای عموم مردم سخت است. پس منتظرم تا دست پرورده‌ی خویش را در جامعه عزت ببینم. پیشانی پدرم را بوسیدم و خود را آماده‌ی پذیرش مسئولیت‌های بزرگی کردم. آنچه داشتم را در اطاعت الهی قرار دادم و در کنار برادرانم آشیانه‌ی وحی الهی را به محل مبارزه با شیاطین نفس مبدّل کردم و عمرم را در آنچه به من سپرده شده بود سپری کردم و در حماسه‌ی عاشورا دیدم از ناباوری‌ها و کج روی‌های رسالت جدم و دلم زخم خورد، بیشتر از زخمی که شهدا برداشتند؛ زیرا زخم آنان با استقبال جدم التیام یافت ولی زخم‌های من را کسی مرهمی نگذاشت.

خواهران و برادرانی که در این روز بزرگ در این مکان مقدس حضور دارید بیایید ایمان و عشق و اطاعت و وفاداری و بیعت با امام عصر خود را از نهضت عاشورا یاد بگیریم؛ و باور کنیم این جمله را که «کلّ یَومِ عاشورا و کلّ أرضِ کربلا» زیرا شمشیر

عدالت زمان نمی‌شناسد. صدای ضربات آن مانند تیک‌تاک ساعت است بر پیکر باطل، پس همواره زمان‌ها عاشورا را در خود دارد.

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com